అశ్రుతర్పణం

'పద్మ - నరేశ్'

విద్యార్థులు తమ సెలవులను యెంతో హాయిగా గడిపి ఆనాటి కానాడు స్కూళ్లలో కాలుపెట్టే రోజులవి. అప్పటికీ - అంటే పాతకాలపు చదువులకు, యిప్పటికీ - అంటే నవనాగరికతా వాతావరణంలో పెరిగి పెద్దవారయిన యీ నాటి విద్యార్థుల చదువులకూ చాలా భేదంవుంది. నేటి చదువంతా పుస్తకాల రూపంలో మారిపోయింది. ఎక్కువ పుస్తకాలు పట్టుకొన్నవాడే యీనాడెక్కువ ప్రజ్ఞావంతుడు.

అప్పటికి స్కూళ్లు తెరచి వారంరోజులయింది. కాని నెలరోజులవరకు విద్యార్థులు చేరడము, పోవడము జరుగుతూనేవుంటుంది. ఆ వూర్లో అదొక్కటే స్కూలు. మూర్తి తన తరగతిలో ఓ మూల బెంచీలో కూర్చునివున్నాడు. దేనికో అతని మనస్సు అతని స్వాధీనంలో లేదు. ఆలోచనాపరంపరలో మునిగి తేలుతున్నట్లుంది. ఆ తరగతిలో అట్టే ఎక్కువ మంది పిల్లలులేరు. ఎవరికివారు పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకొంటున్నారు. మూర్తి అవన్నీ యేమి గమనించకుండా తన ఊహాసౌధాల్లో విహరిస్తున్నాడు.

మూర్తి అప్పటికే స్కూల్ ఫైనల్‌లో రెండు మారులు దండయాత్రలు సాగించి మరల తృతీయ దండయాత్రకు సన్నద్ధుడౌతున్నాడు.

ఇంతలో అంత పెద్ద గలబా వున్నట్లుండి తక్కున ఆగిపోయింది. తరగతిలో పిల్లలందరు లేచి నిలబడ్డారు. ఆ సమయంలో ఓ క్రొత్తవ్యక్తి ఆ తరగతిలో ప్రవేశించాడు. అతని వేషధారణజూచి యుపాధ్యాయుడని తలంచారు విద్యార్థులు. కాని అతడు నేరుగాపోయి ఓ బెంచిలో కూర్చోగానే తమ తప్పును తెలుసుకొని సిగ్గుపడి తిరుగా గలబా చేయడం ప్రారంభించారు. అతని తల నున్నగదువ్వి కర్లింగ్స్‌లో చూడ చక్కగానుంది. అతని ముఖం ఫేస్‌పౌడర్‌తో నిగనిగ మెరుస్తూవుంది. అతను ధరించియున్న లాల్చీ, ధోవతి నిజంగా అతడొక వుపాధ్యాయుడేయని నిరూపించేట్లువుంది. కాని అతడొక బెంచీమీద కూర్చోబట్టి విద్యార్థుడని తేలింది. ఆ కూర్చోవడం మూర్తి ప్రక్కనే తటస్థించింది. కాని మూర్తి అతను తన ప్రక్కన కూర్చున్నది గమనించలేదు.

కాసేపు ఆ నూతనవ్యక్తి నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాడు. ఎంతసేపని వూరకనే కూర్చుంటాడు ... మెల్లగా ప్రక్కకు తిరిగి 'ఏమండీ! యీ స్కూలు యిలావుందే' మని అడిగాడు మూర్తిని. దాంతో మూర్తి కాస్త తరగతి వాతావరణంలోకి తొంగి చూచాడు. 'ఏమంటున్నారూ' అని ఆ నూతన వ్యక్తిని పలుకరించాడు మూర్తి ...

'ఏమీలేదు .. యీ స్కూలు యిలావుందేమండీ! అని అడుగుతున్నాను'

'ఈ స్కూలు వాతావరణమే యింత. స్కూలు తెరచి వారంరోజులయినా ఒక్క అయ్యవారు వచ్చిన పాపానపోలేదు' అని జవాబిచ్చాడు మూర్తి.

కాసేపు యిద్దరూ మౌనం వహించారు. ఎవ్వరికేమీ పాలుపోలేదు. కొద్దిసేపటికి మూర్తి అతని వైపుకు తిరిగి 'యేమండీ! మీ పేరు తెలుసుకోవచ్చా' అని ప్రశ్నించాడు.

'ఆ! నా పేరాండి! నాగేశ్వరరావు. కానీండి అందరు నన్ను నాగేష్ అంటారులెండి' ... అని దీర్ఘాలుతీస్తూ సమాధానమిచ్చాడు. ఆ మాటలతో మూర్తి అతను వుత్తరాదినుంచివచ్చినవాడైవుంటాడని తలంచాడు.

'మీదేవూరండీ?...'

'మాది పిఠాపురమండి. మా నాన్నగారిని యీ వూరికి బదిలీ చేశారు సర్కిల్ యిన్స్పెక్టరుగా. అందువల్ల యిక్కడికి వచ్చేశాము కుటుంబసమేతంగా' ... అని జవాబిచ్చేడు నాగేష్ ...

'మీది మొదటేడేనా' అని ప్రశ్నించాడు మూర్తి.

'కాదండి! రెండుమార్లు తప్పాను.' చిరునవ్వులో చెప్పాడు నాగేష్ ...

'అయితే యిరువురం ఒకే తరగతికి చెందామన్న మాట' అన్నాడు మూర్తి చిరునవ్వుతో...

అలా వాళ్లు మాట్లాడుచుండగా కొన్ని కోయిలలు ఎదురుగావున్న మిద్దెమెట్లు ఎక్కిపోవడం తటస్థించింది. ఇంతలో మూర్తిమిత్రుడొకడు ఆ వైపు రావడంచూచి 'హల్లో రత్నం' అంటూ పిలిచాడు. ఆ పిలుపుతో మిద్దెమెట్లు ఎక్కిపోతున్న ఓ కోయిల వెనక్కి తిరిగి చూచింది. మూర్తి మిత్రుడు దగ్గరకొచ్చాడు. ఆ కోయిల వెనుకకు తిరిగిచూచి నిలబడటంతోటే మూర్తి, నాగేష్‌లుకూడా ఆమెవైపు చూచారు. ఇంతలో చెంతలోవున్న మరో కోయిల 'రత్నం యిక్కడనిలబడితే బాగుండదు, రాపోదాం వెనుకనే టీచరు వస్తున్నారు' అంటూ లాక్కుపోయింది. ఆ అమ్మాయి రత్నం అని మూర్తి పిలువగానే వెనుదిరిగిచూడడంవల్ల, మరో కోయిల ఆ అమ్మాయిని రత్నం అని పిలవడంవల్ల ఆమె పేరు రత్నం కాబోలు అని తలంచారు ముగ్గురు. మూర్తి తనుచేసినపనికి నొచ్చుకొన్నాడు. దురదృష్టవశాత్తూ తన మిత్రునిపేరు - ఆమె పేరు ఒకటిగావడం జరిగింది. మూర్తి రత్నాన్ని నాగేష్‌కు పరిచయం చేశాడు. రత్నంకూడా అదే తరగతి కావడం మూర్తికి కొద్ది ఆనందాన్నిచ్చింది.

రత్నం ఆ స్కూల్లో ఆఖరిమెట్టే అంటే యస్. యస్., యల్. సి. చదువుతూవుంది. మూర్తి, నాగేష్‌ల తరగతి అయినా సెక్షను భేదం. ఆడవాళ్లంతా 'ఏ' సెక్షనులో వుండడం పరిపాటి. రత్నం పేరుకుతగట్టు స్కూల్లోవున్న విద్యార్థినులలోకల్ల రత్నమే. ఆ రోజు ఆమెకట్టిన నల్లంచు తెల్లచీర ఆమె దేహచ్ఛాయలో మెరుస్తుండినది. ఆ నాటి ఆమె చూపులు యువక హృదయంలో మరుతూపులు. ఆమె నడక హంస నడక. ఆ నడకకు ఆమెను గమనించిన ప్రతీ యువకుడు తన హృదయంలో సోపానాల నమర్చుకొంటాడనే దాంట్లో ఆశ్చర్యంలేదు.

స్కూల్లో పాఠాలు సక్రమంగా జరగడం మొదలెట్టాయి. మూర్తి, నాగేష్, రత్నంల స్నేహం రానురాను గాఢంగా అల్లుకొంది.

స్కూల్లోని యస్. యస్., యల్. సి. విద్యార్థినుల బృందం వారి తరగతికిపోవాలంటే మూర్తి, నాగేష్‌ల తరగతివైపునుంచి మిద్దెమెట్లు ఎక్కిపోవాలి. రత్నం తన క్లాసుకు వెళ్ళేటప్పుడు, వచ్చేటప్పుడు యీ మిత్రత్రయంవైపుచూచి చిరునవ్వు నవ్వుతూ వెళ్ళేది. కాని మిత్రత్రయానికి ఆమె ఎవరినిజూచి నవ్వుతోందో అర్థంకాలేదు. ...

2

అలా రోజులు గడచిపోతున్నాయి. ఒక రోజు మూర్తి తన సాయంకాలపు పారువేట ముగించుకొని యింటికి బయలుదేరాడు. త్రోవన కూని రాగాలు తీసుకొంటూపోతున్నాడు. ఓ వీధి మలుపు తిరిగేప్పటికి నాగేష్ - రత్నంలు కలసిరావడం చూచాడు. మూర్తిని చూడటంతోటే వారిరువురి మొహాలు తెల్లబడ్డాయి. కాని మూర్తి ఆ సమయంలో మాట్లాడడం బాగుండదనుకొని తలవంచుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

మరు రోజు మూర్తి క్లాసులో అడుగుపెట్టేటప్పటికి, అంతకుముందేవచ్చి ఏదో పుస్తకం చదువుచున్న నాగేష్ తలెత్తిచూచి ఓ చిన్న చిరునవ్వు విసిరాడు. మూర్తి ప్రతినవ్వుతో నాగేష్ ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు.

'ఏం నాగేష్ అంతా కులాసేనా' అని ప్రశ్నించాడు మూర్తి. 'అహ! ఏదో తమ దయవల్ల' అని

నవ్వుతూనే జవాబిచ్చాడు నాగేష్ ...

'ఆ! మా దయ యేమిటిలే వుండేవాళ్ల దయ వుండాలిగాని' అని అన్నాడు మూర్తి.

'ఎవరిమీదరా అంత దయ' అంటూ అందుకున్నాడు రత్నం ...

'నీ దయేరా బాబు' అని టక్కున జవాబిచ్చాడు మూర్తి.

అంతలో కిలకిలలు వినబడ్డాయి. ముగ్గురూ తల లెత్తి ఆ వైపు చూచారు. ఆ విద్యార్థినులు మేడ మెట్లు ఎక్కిపోతున్నారు. ఆ రోజు ఎందువల్లనో రత్నం మొహం ముడుచుకొనివుంది. భయపడిన లేడి కన్నులు ఎంత జాలిని ప్రదర్శిస్తాయో అదేవిధంగా ఆమె నేత్రాలు అంత జాలిని ప్రస్ఫుటపరుస్తున్నాయి ...... ఎక్కడినుంచి దుమికాడో టీచరు అమాంతంగా లోపలికి రావడంతోటే ముగ్గురు ఆ వైపు నుంచి తలలు త్రిప్పుకొని లేచి నిలబడ్డారు.

టీచర్ పాఠం చెప్పుకొని పోతున్నాడేకాని నాగేష్ బుద్ధి మాత్రం ఎక్కడోవుంది. ఇంటర్‌వెల్ కాగానే నాగేష్ పుస్తకాలు పట్టుకొనిలేచాడు. 'ఏం నాగేష్ అప్పుడే లేచావ్' అడిగాడు రత్నం. 'నా మనస్సేమి బాగాలేదు - మూర్తీ! సాయంత్రం నీవునన్ను సి. ఏ. పార్కులో మీట్ చేస్తావుగాదూ.'

'అలాగేలే' అన్నాడు మూర్తి

'అలాగే అంటే కాదు. తప్పక కలియాలి సరేనా' అంటూ యింటిత్రోవ పట్టాడు నాగేష్.

సాయంత్రం నాగేష్‌ను కలుసుకొన్నాడు మూర్తి పార్కులో. ఇద్దరూ కలసి అలా పొలాల వైపు బయలుదేరారు. 'మూర్తీ! నీకో రహస్యం చెప్పాలని నిన్ను రమ్మన్నానోయ్' అన్నాడు నాగేష్ నవ్వుతూ

'రహస్యం ఎక్కడైనా యితరులకు చెప్తారేమిటోయ్' అంటూ మూర్తి అతని నవ్వులో తననవ్వును కలిపాడు.

'అది సరేకాని! నిన్న నీవు చూచిన' - అని అంటుండగానే సన్నివేశాన్ని మార్చి 'ఎవ్వరికి చెప్పవద్దంటావ్ - అంతే కాదూ' చిరునవ్వుతో ప్రశ్నించాడు మూర్తి...

నాగేష్! మెల్లగా నవ్వాడు......

'నాగేష్! జరిగిందేదో జరిగిందిగానీ నీకు ఆ అమ్మాయికి యేలాపరిచయం కల్గింది.' అడిగాడు మూర్తి. నాగేష్ యిలా చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

"ఆ రోజు ఆదివారం. ఏమిపాలుపోక అలాసినిమా కెళ్లాను. ఆ రోజే రత్నంకూడావచ్చింది. కాని నేనామెను చూడలేదు. నాకు వెనుక ప్రక్కనున్న కుర్చీలో వుండింది. అట్టే జనంకూడలేరు. న్యూస్‌రీలు ప్రారంభించారు. నేను సిగరెట్ కాలుస్తూ చిత్రం చూస్తున్నాను. ఇంతలో వెనుకనుంచి 'సినిమా హాల్సులో సిగరెట్లు త్రాగవచ్చా' అనే వాక్యంవినబడింది. ఎవరినా అని వెనుదిరిగి చూచాను. రత్నం నవ్వుతూ 'మిమ్మల్నేనండి నాగేష్‌గారూ!' అని మెల్లగా అన్నది. 'క్షమించండి మీకు కష్టంగా వుంటే ఆర్పేస్తాను' అంటూ సిగరెట్‌ను నలిపివేశాను. 'మీరు ఎక్కువగా సిగరెట్లు కాలుస్తారే-గుండె చెడిపోదటండీ' అని అడిగింది. 'నా ఆరోగ్యమును గురించి మీకెందుకీ శ్రమ' అని అడిగాను. 'ఒకే స్కూల్లో చదువుకొంటున్నాం కాబట్టి' జవాబిచ్చింది రత్నం. మాకు సామీప్యంలో ఎవ్వరూ లేరు కాబట్టి మేము మాట్లాడుకోవటానికి ఎలాంటి అభ్యంతరము లేకపోయింది. 'రేపు మీకో లెటర్ యిస్తాను తీసుకెళ్తారా' అని అడిగింది. 'సరే' నన్నాను. 'మీ యిల్లెక్కడో తెలుసుకోవచ్చా' అని ప్రశ్నించాను. 'మీరు స్కూలుకు వెళ్లేదోవలోనే'నని జవాబిచ్చింది. ఆ మూడు గంటలు మాటలతో దొర్లిపోయింది. ఇకనేముంది మరురోజు ఆమె తన తమ్ముడి ద్వారా లెటర్ పంపడం మనం జవాబివ్వడం......యిలా మా స్నేహం విప్పారుతున్న మొగ్గమాదిరి అభివృద్ధి కాజొచ్చింది" అని తన ప్రేమ చరిత్రను పూర్తి చేశాడు నాగేష్.

ఇంతకూ ఆ అమ్మాయి పూర్తి పేరేమిటి? మూర్తి ప్రశ్న 'గీతారత్నం' నవ్వుతో చెప్పాడు నాగేష్.

'అలాగేలే నాగేష్. యీ విషయం ఎవ్వరికి చెప్పనులే నా మనసులోనే వుంటుంది. కాని రత్నంకు తెలుసా యీ విషయం.' అన్నాడు మూర్తి

ఏమో నాకు తెలియదు. కాని గీత స్నేహితురాలు ఒకర్తె వుంది. ఆ అమ్మాయి పేరు కనక్ బాల, ఆ అమ్మాయి రత్నం స్నేహితురాలట...

"అయితే మన స్కూలులో లైలా - మజ్ను, అనార్కలి సలీంలు వున్నారన్నమాట" అంటూ మూర్తి నవ్వుతూ లేచాడు.

"నీ వెక్కడ యితరులతో చెప్తావని గీతకూడ భయపడుతూవుంది. ఆమే నిన్ను తీసుకరమ్మంది. కాని నే చెప్తానులేఅని సర్దివేశా"నుఅంటూ నాగేష్కూడా లేచాడు. ఎవరింటి త్రోవ వారు పట్టేరు.

3

ఆ నాడాదివారం. కష్టజీవులకలకలలు ఆ నాడే అగుపిస్తాయి. సాయంత్రమయింది. పక్షులు తమ సంచారాన్ని చాలించి గూళ్లకు చేరుకొంటున్నాయి. గీత ఆనాడు ప్రతి రోజుకంటె కొద్ది యెక్కువగానే ముస్తాబయింది. అదిచూచి గీత చెల్లెలు లక్ష్మి

'ఎక్కడికే యింతముస్తాబు ?' అనిప్రశ్నించింది. కాని గీత తన తొందరలో జవాబు చెప్పలేదు.

గీతతో కలసివస్తున్న మనిషి లక్ష్మి యొకర్తే. లక్ష్మికి పదునాల్గేండ్లుంటాయి. గీతకన్న తీసిపోదు అందంలో. ఒకరికొకరు ఆత్మీయులు. వారికి తల్లి లేదు. తండ్రి అంతగా పట్టించుకోడు. ఆయన పట్నంలో ఓ పెద్ద కారుకంపెనీకి ఏజంటుగా పనిచేస్తుండేవాడు, అప్పుడప్పుడువచ్చి చూచి పోతుండేవాడు. ఇంట్లో పనిమనుషులుండేవారు.

గీత ముస్తాబు పూర్తయింది. బయలుదేరేముందు తొందరగా రమ్మని చెప్పింది లక్ష్మినవ్వుతూ...

అలాగేలే అంటూ గెంతులేస్తూ బయలుదేరిందిగీత.

నాగేష్ నవ మన్మధ మొలకలా తయారయ్యాడు. కాస్త కాఫీ నీళ్లు త్రాగి ఎవ్వరితో చెప్పకుండా బయలుదేరాడు.

అతను చేరదలచుకున్న స్థళంచేరాడు. ఎందుకో చూడగల్గినంతవరకు ఆతృతతో చూచి చూచి చివరకు అగుపించక పోయేటప్పటికి నిస్పృహతో ఓ చెట్టు క్రింద కూర్చున్నాడు.

సూర్యుని మీద మబ్బులు ఆవరించివున్నాయి. సంధ్యకాంతులు తియ్యని ఆలోచనలను కల్గిస్తున్నాయి.

అలా యేదో పెద్దవస్తువు పోగొట్టుకున్న వాడల్లె దిగాలుపడి కూర్చునివున్నాడు.

ఇంతలో 'నాగేష్' అన్న తీయని కంఠం వినిపించింది. నాగేష్ ముఖం చంద్రుని చూచి కలువ విప్పారినట్లు వికసించింది. 'గీతా' అని మృదువుగా పిలిచాడు. ఇద్దరూ ప్రక్క-ప్రక్కనే కూర్చున్నారు. సూర్యుడు వీరి సంగతి మనకెందుకులేయని కాబోలు పశ్చిమాద్రిలోకి మాయమౌతున్నాడు.

'నాగేష్ యిక్కడికెలా వచ్చావు' ప్రశ్నించింది గీత. ఆప్రశ్నలో ఎంత అమాయకం!-నవ్వుకొన్నాడు మనసులో నాగేష్ -

'ఏం అలా అడుగుతున్నావ్ - నీవేలావచ్చావు' అని ఎదురు ప్రశ్నించాడు నాగేష్.

'మీవల్లే !' అంది చిరునవ్వుతో

'ఆ ! నావల్లనా !' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు నాగేష్.

"ఆ ! ఆ నాడు మిమ్మల్లను చూడక పోతే, సినిమాలో మాట్లాడకపోతే నేనిప్పుడు మీదగ్గరుండేదాన్నా. మీ స్నేహితుడు మూర్తి 'రత్నం' అనిపిలువకపోతే నేను మీవైపు చూచేదాన్నా-అప్పుడతను నన్ను పిలుస్తున్నాడని ఆశ్చర్యమేసింది. అతనెవరో నాకు తెలియదు - ఇంతలో మీ స్నేహితుడు రత్నం

కాబట్టి అతన్ని నాకు చాలా కాలంనుంచి తెలుసు కాబట్టి సర్దుకపోయేను - లేకంటేనా ......"

'ఏం చేసేదానివి -'

'వెంటనే వచ్చి మూర్తి చెంప చెడేలుమనిపించేదాన్ని.' 'ఆ ఆ! మూర్తే యిప్పుడు మనరహస్యాన్ని దాచిపెట్టివుస్నాడన్న సంగతి మరచావా గీతా ...'

'లేదు నాగేష్ నాకు సోదరులు లేకున్నా అతన్ని నా సొంత సోదరునిగా భావిస్తున్నా......'

'ముఖ్యంగా మనలను కలిపింది సిగరెట్ కదూ!' అంటూ దగ్గరకు తీసుకున్నాడు నాగేష్ గీతను.

సూర్యుడు పూర్తిగా మాయమయ్యాడు. చంద్రుడు మెల్లగ పైకి తారలతో వస్తున్నాడు. ఆ ప్రశాంత గంభీర వాతావరణంలో యే జీవి అయినా ఎంతో హాయిని పొందగలదు. "అటు చల్లనిగాలి - యిటు నీలి నీడలు - చూచావా నాగేష్! చంద్రుడు మనలను పొంచి పొంచి చూస్తున్నాడు ...... ఎంతహాయిగా వుంది - నీ అరచేతి కాంతులు చంద్రకాంతిలో సంధ్యకాంతులవలె మెరుస్తున్నాయి - అంటూ నాగేష్ ఓడిలో వాలిపోయింది. గీత .. ..."

'మనము జీవితాంతమువరకూ యిలానేవుంటామా నాగేష్.' 'ఈ లోకంలోనే గాదు - పైలోకంలో కూడా యిలానే వుండాలని కోరుతున్నాను గీతా' అని గీతను తన వక్షస్థలానికి అదుముకున్నాడు.

గీత నాగేష్ ఒడిలో ఎంతో ఆనందంతో వాలిపోయింది. ఆ ప్రశాంతతలో ఆ చల్లనిగాలి పాటలలో ఆ పున్నమినాటి చంద్రుని చల్లని కిరణాలలో వారి దేహాల్ని వారు మైమరచారు. ఆదినం వారికి మరువరానిది. అలాంటి దినాన్ని ప్రతీయువకుడూ కోరుతాడు. ఆ ఆనందాన్ని ప్రతీ జీవి కోరుతుంది. దూరాన వున్న కుక్క మొరగటంలో వాళ్లు ఊహాసౌధంలోనుండి పూడిపడ్డారు. ఈలా వారి ప్రణయం శుక్ల పక్ష చంద్రుని వలె దినదినాభివృద్ధి చెందసాగింది.

దొంగతనం ఎన్నాళ్లని దాగుతుంది. మూర్తి పూరుకుండినా యితరులు వారినిగురించి ఏలా మాట్లాడుకోకుండా వుండగలరు? స్కూలంతా ప్రాకిపోయింది నాగేష్, గీతల, ప్రణయకలాపం.

స్కూల్లో తమ సంగతి పూర్తిగా తెలిసినదానికి యిద్దరూ చాలా భయపడ్డారు. నాగేష్ ఈ విషయం యింట్లో తెలిస్తే ఏం మునుగుతుందో అని మరింత భయపడసాగాడు. కానీ గీతకు యింట్లో భయం లేదు. తన తండ్రికి తనేమి చెప్పినా వింటాడనే ధైర్యంవుంది. నాగేష్‌ను పెండ్లాడ దలచినానని తండ్రితో చెప్పడానికి నిశ్చయించుకుంది.

(సశేషము)

ఏజంట్లు కావాలి!

రాజమహేంద్రవరం, హైదరాబాద్, సికిందరాబాద్, ఒంగోలు, కడప, తిరుపతి — యింకా యితర ప్రదేశాలలో మాపత్రికలు అమ్మబడని చోట్లలో తమ స్వంత బాధ్యతపై అమ్ముటకు - ఏజంట్లుగా నున్నవారికి రూ. 100/-కు రూ. 20/-లు. కమీషను, ఒక ఫ్రీకాపీ యివ్వబడును.

అడ్వర్టైజుమెంటులను కాన్వాస్ చేయువారికి మంచి కమీషను సదుపాయముల నివ్వగలము.

వివరములకు:

గృహలక్ష్మి కార్యాలయం

రాయపేట, మద్రాసు-14